

Un chip ca o icoană

Aspiranta

Un chip ca o icoană

Un dor nestăvilit mă arde ca un rug
Și brațe-flăcări, simțirea-mi înconjoară,
Visez că zbor ușor și printre stele ajung,
Iar răsuflarea lunii pe trup mă înfioară.
Privesc parcă în transă steluța abia ivită,
Pictează mii de fluturi și-un chip ca o icoană,
O rază a sa mă poartă la Buna mea iubită
Ce stă în colț de astru și nerostit mă cheamă.
Și dintr-o dată ninge cu flori de iasomie,
Un glas de înger cântă o doină legănat,
Din Carul Mic coboară înveșmântata-n ie,
Bunica mea frumoasă cu sufletul curat.

În jurul ei, lumină și pace răspândește
Îi simt iubirea vie ca valul nesfârșit,
Zăpada din adâncuri pe dată o topește
Și-mi înverzește drumul spre nouă răsărit.
În calea dintre vise de nicăieri răsare
O cruce grea de piatră și veșnicul mormânt,
Aici Buna șoptește: "Aprinde o lumânare,
Să pot veni la tine pe aripă de vânt!"
Simt lacrima cum mușcă și totu-ncet dispare
Plecând cu Buna dragă pe colțul ei de astru,
Doar sufletul privește cu dor spre altă zare
Și-așteptă, iară clipa cu visul ei albastru.